

Sprawozdanie z VII Międzynarodowej Konferencji „The Future of Education”, Florencja, 8–9 czerwca 2017

Małgorzata Laskowska, Krzysztof Marcyński SAC

Jak będzie wyglądać edukacja przyszłości? Jaka przyszłość czeka edukację? W czym współcześnie przejawia się innowacja w edukacji? Te pytania towarzyszyły uczestnikom VII Międzynarodowej Konferencji pt. „The Future of Education”, zorganizowanej 8–9 czerwca 2017 roku we Florencji przez PIXEL, międzynarodową organizację powstałą przed piętnastu laty przy włoskim Ministerstwie Edukacji oraz toskańskim rządzie regionalnym. Jej celem jest podnoszenie jakości w edukacji.

Konferencja, certyfikowana przez Academic Conference Excellence, odbywa się każdego roku we Florencji i jej podstawowym założeniem jest promocja dobrych praktyk w obszarze innowacji w edukacji. Spotkanie gromadzi nie tylko dydaktyków, ale także badaczy zajmujących się edukacją oraz managerów edukacji, przedstawicieli biznesu proponujących różnego rodzaju udoskonalenia w edukacji. A zatem konferencja umożliwia spotkanie praktyków i teoretyków, świata edukacji i nauki oraz biznesu. W tym roku zarejestrowano 172 uczestników z 42 krajów; zaprezentowano 114 wystąpień w 3 równoległych sesjach i w dziesięciu obszarach tematycznych, przy czym 79 proc. uczestników reprezentowało uniwersytety, 12 proc. – publiczne władze i centra badawcze, 5 proc. – szkoły, 2 proc. – firmy edukacyjne, 2 proc. – stowarzyszenia.

Dwudniowe obrady na temat edukacji rozpoczęto dwoma referatami mającymi na celu wprowadzenie w tematykę tegorocznego spotkania. Jako pierwsza wystąpiła Elena Maddalena

z National Agency for the Erasmus+Programme z Włoch, przybliżając w 30-lecie programu Erasmus innowacyjność, ideę programu Erasmus, wpływ tej oferty na edukację w Europie, a także kraje najbardziej aktywne w tym programie. Jako druga zabrała głos Eileen Teves z University of the Incarnate Word ze Stanów Zjednoczonych z referatem na temat łączenia edukacji i innowacji oraz wyzwań stojących przed współczesną edukacją.

W pierwszym dniu konferencji obradowano w dziesięciu następujących blokach tematycznych: edukacja medialna, badania szkolnictwa wyższego, metodologie innowacyjne nauczania, badania na temat uczenia się drugiego języka, krytyczne myślenie, mieszane nauczanie (mieszane metody kształcenia), badania na temat edukacji, wspólne i doświadczalne nauczanie, edukacja dziedzictwa kultury i sztuki, możliwości i szanse w edukacji.

W panelu na temat edukacji medialnej referat wygłosił m.in. Martin Laba z Simon Fraser University z Kanady, mówiąc o edukacji medialnej mającej na celu zwiększenie i wzmocnienie zaangażowania obywatelskiego. Jak zaznaczył, kluczowe znaczenie ma zaprojektowanie i prowadzenie edukacji medialnej w taki sposób, by nieustannie tworzyła środowiska edukacyjne jako modele demokratyzacji i aktywnego udziału społeczeństwa. Edukacja medialna zaprzecza tworzeniu kanonów programowych (stałych zestawów przedmiotów), ponieważ zmienia się diametralnie wraz z dynamiką technologii i środowisk medialnych, siecią ekspansją

mediów, zwłaszcza społecznościowych, a także wraz ze zmianami popularnych kultur oraz zglobalizowanym przepływem gospodarczym.

W tym samym panelu Irina Kulikovskaya z Southern Federal University z Rosji mówiła o oddziaływaniu semiotycznej przestrzeni współczesnej kinematografii na edukację dzieci. Badaczka ukazała psychologiczne aspekty wczesnego rozwoju współczesnych przedszkolaków edukowanych w świecie cyfrowym, a w swojej wypowiedzi skoncentrowała się na tradycyjnych rosyjskich bajkach i ich wpływie na rozwój światopoglądów pozbawionych narodowych uprzedzeń i wypełnionych poszanowaniem różnorodności kulturowej.

Głos zabrały także Eilenn Teves wraz z Annette Craven z University of the Incarnate Word ze Stanów Zjednoczonych, przybliżając zmiany zachodzące w mediach oraz w zawodzie dziennikarza w środowisku mediów społecznościowych jako nowych narzędzi informacyjnych i komunikacyjnych. Te współczesne przemiany badaczki przybliżyły przez pryzmat dziennikarstwa multimedialnego – MMJ (*multimedia journalism*) i następnie, w tym kontekście, wnioskowały, by programy studiów dziennikarskich nieustannie aktualizować, biorąc pod uwagę szybkie przemiany w profesji dziennikarza i związane z tym wyzwania społeczne, kulturowe, etyczne. W edukacji dziennikarskiej, jak zaznaczyły autorki, warto więcej czasu poświęcić także różnym modelom komunikacji oraz innowacyjnym sposobom zarządzania nowymi kanałami informacyjnymi i komunikacyjnymi.

W temacie edukacji dziennikarskiej głos zabraли także badacze z Polski – Małgorzata Laskowska oraz Krzysztof Marcyński z Instytutu Edukacji Medialnej i Dziennikarstwa na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, odnosząc się do kompetencji komunikacyjnej oraz kompetencji etycznej, jako kluczowych elementów edukacji przyszłości i edukacji sukcesu. Zaprezentowali fragment najnowszych badań na temat kompetencji komunikacyjnej oraz kompetencji etycznej, które

przeprowadzono wśród studentów dziennikarstwa w Polsce. Badacze podjęli m.in. zagadnienie znaczenia studiów dziennikarskich w rozwoju kompetencji komunikacyjnej oraz kompetencji etycznej. Wygłoszony referat wywołał interesującą dyskusję na temat tego, jak uczyć kompetencji komunikacyjnej oraz kompetencji etycznej przyszłych dziennikarzy.

W panelu na temat badań edukacji szkolnictwa wyższego głos zabrał m.in. David Sotir z University of Technology z Sydney z Australii, przybliżając program HELPS, czyli The Higher Education Language and Presentation Support, którego celem jest pomoc uczniom i studentom w radzeniu sobie z problemami językowymi, a także w pogłębianiu zdolności językowych. HELPS promuje zaufanie i poczucie bezpieczeństwa w nauce języka. Celem tego programu, jak zaznaczyli badacze, jest także zmiana paradygmatu współczesnego szkolnictwa wyższego przez humanizowanie edukacji uniwersyteckiej, holistyczną edukację, całościowe i integralne podejście do studenta, uczenie go pewności siebie i większego zaangażowania. Program zawiera różnego rodzaju innowacyjne i niestandardowe zasoby edukacyjne oraz dydaktyczne.

Rachel Baruch z Achva Academic College z Izraela w panelu na temat badań edukacji odniosła się do motywu „idealnego nauczyciela”, wizerunku „idealnego nauczyciela” i jego przemian uwarunkowanych zmianami społecznymi oraz kulturowymi. Badaczka zauważyła, że ten model zmieniał się w historii wychowania, a dzisiaj idealny nauczyciel nie jest idealnym nauczycielem innych epok w historii. W zaprezentowanych badaniach autorka postawiła pytania o współczesny model „idealnego nauczyciela”. Badania wykazały obawy nauczycieli, ale także entuzjazm i zainteresowanie potrzebą włączenia nowych technologii w tok nauczania. Nauczyciele, którzy pracowali przy użyciu tradycyjnych metod, unikając komputerów i internetu, często twierdzą, że nadal mogą być doskonałymi nauczycielami, bez konieczności sięgania po te narzędzia.

Na zakończenie konferencji referat wygłosił Martin Loba z Simon Fraser University w Kanadzie, podejmując wątek edukacji przyszłości i podsumowując dwudniowe obrady na temat edukacji. Jak zaznaczył, edukacja jest obszarem, który należy i warto nieustannie wzmacniać i pielęgnować. Przez edukację można realnie wpływać na świat i kształtować różne postawy społeczne. Odniósł się również do współczesności i słowa „future”, wokół którego toczyły się obrady. Jego zdaniem świat silnie wymaga umiejętności korzystania z technologii cyfrowych, a uniwersytety jako pierwsze powinny reagować na potrzeby społeczeństwa.

Co więcej – edukacja wyprzedza społeczeństwo i dziś odpowiada na to, co będzie konieczne i potrzebne jutro. „Dziś” kształci tego, który podejmie pracę jutro.

Kolejna konferencja „The Future of Education” odbędzie się w dniach 28–29 czerwca 2018 roku, także we Florencji. Zapowiedziane obszary badawcze to: innowacyjne nauczanie, edukacja i nowe technologie, edukacja medialna, e-learning, badania edukacji, sztuka nauczania, edukacja i jej szczególne potrzeby.

Lista wygłoszonych referatów jest dostępna na stronie <http://conference.pixel-online.net/FOE/programme.php>